

מסכת סנהדרין

פרק י משנה ז

אֲנָשִׁי עִיר הַנִּדְחָה אֵין לָהֶן חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (שם יג)
יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל מִקְרָבָהּ וַיִּדְּיחוּ אֶת יֹשְׁבֵי עִירָם. וְאֵינָן
נִהְרָגִים עַד שֶׁיִּהְיוּ מִדִּיחָהּ מֵאוֹתָהּ הָעִיר וּמֵאוֹתוֹ הַשָּׁבֶט, וְעַד
שֶׁיִּדְּחַרְבָּהּ, וְעַד שֶׁיִּדְּיחוּם אֲנָשִׁים. הַדִּיחוּהָ נָשִׁים וּקְטָנִים אוֹ
שֶׁהִדְּחָה מֵעוֹטָהּ אוֹ שֶׁהִיוּ מִדִּיחָהּ חוּצָה לָהּ, הָרִי אֵלּוּ כִּיחִידִים.
וְצָרִיכִין שְׁנֵי עֲדִים וְהִתְרָאָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. זֶה חֹמֶר בִּיחִידִים
מִבְּמִרְבִּים, שֶׁהִיחִידִים בְּסִקִּילָהּ, לְפִיכָךְ מִמוֹנָם פָּלֹט. וְהַמִּרְבִּים
בְּסִיף, לְפִיכָךְ מִמוֹנָם אֲבִיד: